

អនាគតសម្រាប់អាមេរិក និង ថ្ងៃទី១៨ ខែកុកដា ឆ្នាំ២០២០ - លេខមួយ

អ្នករស់នៅក្នុងរដ្ឋកំពុងរងការបំប្លែងខ្លួន ម៉ូសេ និង អលើយ៉ា
នៅចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក

Jeff Pippenger
2023-08-23

ម៉ូសេ និង អលើយ៉ា ជានិមិត្តរូបពុទ្ធសាសនា ដែលអាចយល់តាមបរិបទថា
ជានិមិត្តរូបឯករចនៈនីមួយៗក៏មាន ឬក៏អាចយល់ថា
ជានិមិត្តរូបមួយដែលរួមបញ្ចូលពុទ្ធសាសនាទាំងពីរនាក់ក៏មាន។ តាមសក្ខីភាពរបស់ព្រះនាក់
ក៏ចូលការមួយគ្នាបានបង្កើតឲ្យមានសុចរិតភាព ហើយនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ ម៉ូសេ
និង អលើយ៉ា តំណាងឲ្យសាក្សីពីរនាក់នៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និង សញ្ញាថ្មី។
នៅលើកំពូលនៃការប្រែប្រួល ដល់តំណាងឲ្យការយាងមកជាលើកទីពីរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
និមិត្តរូបទាំងពីរនាក់នេះតំណាងឲ្យទាំងមួយនៃបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់ (អលើយ៉ា)
និងពួកអ្នកផ្សេងៗទៀតសាក្សី (ម៉ូសេ) នៃពិភពច្បាប់ចម្លងអាទិត្យ។
រួមគ្នាជានិមិត្តរូបមួយ នៅក្នុងរដ្ឋកំពុងប្រែប្រួល
ពួកគេតំណាងឲ្យរាស្ត្ររបស់ព្រះនៅចុងបញ្ចប់នៃលោកីយ ដល់ «ព្រះ» «អាន» និង
«កាន់ខ្ជាប់» សារដល់ជីវិតមួយអំពីលក្ខណៈរបស់ព្រះ
ដែលមានអំណាចបំប្លែងមនុស្សឡើងវិញនូវស្នាមដៃមនុស្សស្រីឡើងវិញមុននាក់។
ឆាប់ៗនេះ (ឆាប់ណាស់) នឹងមកដល់ចំណុចមួយ
ដែលនឹងលង់អាចទៀតច្បាប់ពួកអាដរនៃទីសុទ្ធឡើងវិញស្រេចដល់ខ្ពស់
ក្នុងការទទួលបានបុរេជន៍ពី «បុរេ»
ដែលត្រូវការដើម្បីបន្តលើកយកយ៉ាងគ្រប់គ្រាន់ចំពោះសម្រកថា «មើល
ក្នុងកំលោះមកហើយ»។

លោកម៉ូសេទូលដល់ព្រះយេស៊ូថា៖ «មើល ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា
“ចូរនាំបុរាណជននេះឡើងទៅ” ប៉ុន្តែទ្រង់មិនបានឲ្យខ្ញុំដឹងថា
ទ្រង់នឹងចាត់អ្នកណាឲ្យទៅជាមួយខ្ញុំទេ? ទោះយ៉ាងណា ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលថា
“អញស្គាល់ឯងតាមឈ្មោះ ហើយឯងក៏មានបុរេព្រះគុណនៅចំពោះមុខអញដែរ”។
ដូចនេះឥឡូវនេះ សូមទ្រង់មកត្រួត បើខ្ញុំមានបុរេព្រះគុណនៅចំពោះមុខទ្រង់មែន
សូមបង្ហាញផ្លូវរបស់ទ្រង់ដល់ខ្ញុំឥឡូវនេះ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំមានសុភាពល្អ
ដើម្បីឲ្យខ្ញុំមានបុរេព្រះគុណនៅចំពោះមុខទ្រង់ ហើយសូមពិចារណាថា
សាសន៍នេះជាបុរាណរបស់ទ្រង់ផង»។ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖
«វត្ថុមានរបស់អញនឹងទៅជាមួយឯង ហើយអញនឹងឲ្យឯងមានសម្រក»។
លោកក៏ទូលទ្រង់ថា៖ «បើវត្ថុមានរបស់ទ្រង់មិនទៅជាមួយខ្ញុំទេ
នោះសូមកុំនាំយើងឲ្យឆ្គងចេញពីទីនេះឡើយ។ ដុបក្នុងទីនេះ
តើគេនឹងដឹងដោយអ្វីថា ខ្ញុំ
នឹងបុរាណជនរបស់ទ្រង់មានបុរេព្រះគុណនៅចំពោះមុខទ្រង់?
មិនមែនដោយសារទ្រង់ទៅជាមួយយើងខ្ញុំទេឬ? ដូចនេះ ខ្ញុំ នឹងបុរាណជនរបស់ទ្រង់
នឹងមានបុរេព្រះគុណជាដាច់ដោយឡែកពីសាសន៍ទាំងអស់ដែលនៅលើផែនដី»។
ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលមកលើកម៉ូសេថា៖ «ការនេះដល់ឯងមាននិយាយ

អញ្ជើញនឹងធុរ្ម័នៃ ដុបិតឯងបានប្រទះព្រះគុណនៃចំពោះមុខអញ
ហើយអញសុគាលឯងតាមឈ្មោះ»។ លោកក៏ទូលថា៖ «សូមទ្រង់មត្តេតា
បង្ហាញសិរីល្អរបស់ទ្រង់ដល់ខ្ញុំផង»។ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖
«អញនឹងឲ្យសច្ចក្តីល្អទាំងអស់របស់អញផ្តល់ដល់កាត់នៃមុខឯង
ហើយអញនឹងប្រកាសព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវនៅមុខឯង។
អញនឹងប្រទានព្រះគុណដល់អ្នកណាដែលអញចង់ប្រទានព្រះគុណ ហើយអញនឹងបង្ហាញ
សច្ចក្តីមត្តេតាក្រុមណាដែលអញចង់បង្ហាញសច្ចក្តីមត្តេតាក្រុមណា»។
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៀតថា៖ «ឯងមិនអាចយឺតមុខអញបានទេ
ដុបិតគ្មានមនុស្សណាមួយឡើយ ហើយនូវរស់បានឡើយ»។
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖ «មើល មានកន្លែងមួយនៅជិតអញ
ហើយឯងក្បែរយល់ច្រើនជាង ហើយនឹងកើតមានឡើងថា
កាលណាសិរីល្អរបស់អញផ្តល់ដល់កាត់ អញនឹងដាក់ឯងនៅក្នុងបុរាណថ្មីនោះ
ហើយនឹងហៅឯងដោយឈ្មោះរបស់អញ ក្នុងពេលដែលអញផ្តល់ដល់កាត់។ បន្ទាប់មក
អញនឹងដកដៃអញចេញ ហើយឯងនឹងយឺតមុខក្រោយរបស់អញ
ប៉ុន្តែមុខអញនោះមិនអាចយឺតបានឡើយ»។
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលមកលោកម៉ូសេថា៖ «ចូរឆ្លាក់បន្ទះថ្មពីរ ដូចបន្ទះដំបូង
ហើយអញនឹងសរសេរនៅលើបន្ទះទាំងនេះនូវពាក្យទាំងឡាយដែលមាននៅលើបន្ទះ
ដំបូង ដល់ឯងបានបំបក។ ចូរក្រឡេបខ្លួនឲ្យរួចនៅពេលព្រឹក
ហើយឡើងមកភ្ជួរសីលាយនៅពេលព្រឹក
ព្រមទាំងឈរនៅទីនោះចំពោះមុខអញលើកំពូលភ្នំ។
កុំឲ្យមានអ្នកណាឡើងមកជាមួយឯងឡើយ
ហើយកុំឲ្យយឺតមុខអ្នកណាម្នាក់នៅទូទាំងភ្នំនោះដែរ ទាំងហ្វូងចៀម ឬហ្វូងគោ
ក៏កុំឲ្យស៊ីស្រពនៅមុខភ្នំនោះផង»។ លោកក៏ឆ្លាក់បន្ទះថ្មពីរ ដូចបន្ទះដំបូង
ហើយលោកម៉ូសេក្រោកឡើងពីព្រលឹម ហើយឡើងទៅភ្ជួរសីលាយ
ដូចព្រះយេស៊ូវបានបង្គាប់លោក ហើយកាន់បន្ទះថ្មទាំងពីរនៅក្នុងដៃ
ព្រះយេស៊ូវក៏យាងចុះមកក្នុងពពក ហើយឈរជាមួយលោកនៅទីនោះ
រួចប្រកាសព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ។ ព្រះយេស៊ូវបានយាងផ្តល់ដល់កាត់នៃមុខលោក
ហើយប្រកាសថា៖ «ព្រះយេស៊ូវ ព្រះយេស៊ូវជាព្រះដ៏មានព្រះហឫទ័យមត្តេតាក្រុម
និងប្រកបដោយព្រះគុណ ទ្រង់យឺតនឹងកំហឹង ហើយបរិបូរដោយសច្ចក្តីល្អ
និងសច្ចក្តីពិត ទ្រង់រក្សាសច្ចក្តីមត្តេតាក្រុមទុកសម្រាប់មនុស្សរាប់ពាន់
ទ្រង់អត់ទោសអំពើទុច្ចរិត ការរំលង និងអំពើហាប
ប៉ុន្តែទ្រង់មិនដោះលែងអ្នកមានទោសឡើយ
ដោយទ្រង់ទោសអំពើទុច្ចរិតរបស់ឪពុកមកលើកូន និងលើចៅ
រហូតដល់ជំនាន់ទីបី និងទីបួន»។ លោកម៉ូសេក៏បញ្ជប់ឱនកុហលដល់ដី
ហើយថ្វាយបង្គំ។ លោកទូលថា៖ «ឱព្រះអម្ចាស់អើយ
បើឪឡូវនេះខ្ញុំបានប្រទះព្រះគុណនៃចំពោះមុខទ្រង់មែន
សូមព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំមត្តេតាយាងទៅនៅកណ្តាលយើងខ្ញុំផង
ដុបិតនេះជាប្រជាជនរឹងក ឯសូមអត់ទោសអំពើទុច្ចរិត និងអំពើហាបរបស់យើងខ្ញុំ
ហើយទទួលយើងខ្ញុំទុកជាមរតករបស់ទ្រង់»។ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «មើល
អញកំពុងតាំងសញ្ញាសម្ពាធមួយ។ នៅចំពោះមុខប្រជាជនរបស់ឯងទាំងអស់
អញនឹងធ្វើការអស្ចារ្យទាំងឡាយ ដល់មិនផ្តាច់បាននូវទីនៃទី
ឬក្នុងសាសនាមួយឡើយ ហើយប្រជាជនទាំងអស់ដែលឯងស្និទ្ធនៅកណ្តាលនោះ
នឹងយឺតមុខច្បាច់ការរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ដុបិតអ្វីដែលអញនឹងធ្វើជាមួយឯងនោះជាការគួរឲ្យស្តេចខ្លាំង»។ និក្ខមន៍

លោកម៉ូសេ តំណាងឲ្យបុរាណសុភមង្គលរបស់ព្រះនៅចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។
ពួកគេគឺជាអ្នកដដែលនៅក្នុង «ចុងចុងក្រោយ» នៃការវិនិច្ឆ័យសិរីលាភអង្គកេត
សូមអង្វរដល់ព្រះឲ្យទ្រង់បង្ហាញ «ផ្លូវ» របស់ទ្រង់ដល់ពួកគេ «ដើម្បីឲ្យ» ពួកគេអាច
«ស្គាល់» ព្រះបាន ហើយជាការឆ្លើយតប ពួកគេទទួលបានចម្លើយពីព្រះ
ដដែលៗបញ្ចូលទាំងសច្ចក្រឹត្យសន្យាថា «វត្ថុមាន» របស់ទ្រង់ «នឹងទៅជាមួយ» ពួកគេ
ហើយថា ព្រះនឹងប្រទាន «សច្ចក្រឹត្យសម្រាក» ដល់បុរាណជននោះ។

ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរឈរនៅតាមផ្លូវទាំងឡាយ
ហើយពិនិត្យមើល ហើយសួររកផ្លូវចាស់ៗ ថាផ្លូវល្អអន្តរាល់ណា
ហើយចូរដើរក្នុងផ្លូវនោះ
នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានសច្ចក្រឹត្យសម្រាកសម្រាប់ព្រលឹងរបស់ខ្លួន។
ប៉ុន្តែពួកគេបាននិយាយថា យើងនឹងមិនដើរក្នុងផ្លូវនោះទេ។ ម្យ៉ាងទៀត
យើងបានតែងតាំងអ្នកយាមលើអ្នករាល់គ្នា ដោយនិយាយថា ចូរស្តាប់សំឡេងគូរ
ប៉ុន្តែពួកគេបាននិយាយថា យើងនឹងមិនស្តាប់ទេ»។ យេរេមា 6:16, 17។

យេរេមាបានសម្គាល់ក្រុមមនុស្សមួយបុរាណដែលបដិសេធមិន "មើលឃើញ" និង
"ស្តាប់បង្គាប់" ហេតុនេះហើយបានជាពួកគេមិនទទួលបាន "សច្ចក្រឹត្យសម្រាក"
ដែលបានសន្យាចំពោះអស់អ្នកដដែលស្រងែក "ផ្លូវដ៏ល្អ" ហើយ
"ដើរនៅក្នុងផ្លូវនោះ"។ អសោយបានកំណត់ថា សច្ចក្រឹត្យសម្រាកនោះគឺជា
"ការផ្ទេរឲ្យស្រស់ស្រាយឡើងវិញ"។

តើទ្រង់នឹងបង្កើនចំណេះដឹងដល់អ្នកណា?
ហើយទ្រង់នឹងផ្ទេរឲ្យអ្នកណាដល់អំពីសច្ចក្រឹត្យបង្កើន?
គឺដល់ពួកដែលបានផ្តាច់ពីទីកន្លែងនោះហើយ និងត្រូវបានដកចេញពីដោះមុតាយ។
ដូចជាបញ្ញត្តិគូរមានលើបញ្ញត្តិ បញ្ញត្តិលើបញ្ញត្តិ; បន្ទាត់លើបន្ទាត់
បន្ទាត់លើបន្ទាត់; នៅទីនេះបន្តិច ហើយនៅទីនោះបន្តិច។
ដូចជាទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់បុរាណជននេះ ដោយបង្កើតនិយាយអាក្រក់អួល
និងដោយភាសាមួយទៀត។ ដល់ពួកគេ ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលថា៖ «នេះជាការសម្រាក
ដល់ដោយសារនេះ អ្នករាល់គ្នាអាចផ្ទេរឲ្យអ្នកនិយាយហត់បានសម្រាក;
ហើយនេះជាការផ្ទេរឲ្យស្រស់ស្រាយឡើងវិញ»។ ទោះជាយ៉ាងណា
ពួកគេមិនព្រមស្តាប់ទេ។ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវបានមកដល់ពួកគេដោយ
បញ្ញត្តិលើបញ្ញត្តិ បញ្ញត្តិលើបញ្ញត្តិ; បន្ទាត់លើបន្ទាត់
បន្ទាត់លើបន្ទាត់; នៅទីនេះបន្តិច ហើយនៅទីនោះបន្តិច;
ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចទៅ ហើយដួលថយក្រោយ ហើយត្រូវបំបាក់ ត្រូវជាប់អន្ទាក់
និងត្រូវបាត់បង់។ អសោយ 28:9-13។

«ការសម្រាក» និង «ការស្រស់ស្រាយឡើងវិញ» តំណាងឲ្យភូមិភាគចុងក្រោយ
ដែលត្រូវបានចាក់ស្រោចចុះមក ក្នុងអំឡុងពេលនៃការប្រកាសសារព្រមានចុងក្រោយ។

«ខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាញឲ្យមើលចុះទៅកាន់ពេលវេលាដែលសាររបស់ទេវតាទីបីកំពុងបិទបញ្ចប់។
អំណាចរបស់ព្រះបានសណ្តូកលើបុរាណជនរបស់ទ្រង់;
ពួកគេបានបំពេញកិច្ចការរបស់ខ្លួនរួចហើយ
ហើយបានត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ម៉ោងនៃការលុបដល់ដដែលនៅខាងមុខពួកគេ។
ពួកគេបានទទួលភូមិភាគចុងក្រោយ»

ឬការសរសេរឡើងវិញពីវត្តមានរបស់ព្រះអម្ពចាស់
ហើយសក្ខីកម្មដ៏រស់រានគួរឲ្យមានជំនឿយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ
ការព្រមានដ៏ធំចុងក្រោយបានបន្តលើឡើងគ្រប់ទីកន្លែង ហើយវាបានក្លាយជាការរំលោភ
និងជំនឿយ៉ាងជ្រាលជ្រៅនៃដឹងលើមិនព្រមទទួលសារនោះ មានកំហឹងយ៉ាងខ្ពស់។»
Early Writings, 279.

ព្រះសន្យាអំពី «ការសម្រាក» ឬ «ការសរសេរឡើងវិញ» ដដែលជា «ភូមិរៀងចុងក្រោយ»
នោះ រួមបញ្ចូលទាំងព្រះសន្យាដែលបានប្រទានដល់លោកម៉ូសេនៅក្នុងរូងភ្នំផងដែរ ថា
«វត្តមាន» របស់ព្រះនឹងយាងទៅជាមួយបុរាណសុភ័ក្ត្ររបស់ខ្លួន។

«កិច្ចការនេះនឹងស្រដៀងនឹងកិច្ចការនៅចុងបុរាណ៧៥០។ ដូចដែល
“ភូមិរៀងដំបូង” គួរឲ្យមានប្រទានមក
ក្នុងការចាក់បង្កាញព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅដើមការផ្សាយដំណឹងល្អ
ដើម្បីបង្កកឲ្យគ្រប់ពួងដ៏មានតម្លៃនៃលូកឡើង ដូចនេះ “ភូមិរៀងចុងក្រោយ”
ក៏នឹងគួរឲ្យមានប្រទានមកនៅទីបញ្ចប់របស់វា ដើម្បីបិទផ្លូវចម្លងម្នាក់។
“នោះយើងនឹងមានដឹង បុរសិសបរិយោជន៍ខ្ពស់បំផុតដើម្បីស្ថិតនៅព្រះយេស៊ូវ;
ការយាងមករបស់ខ្លួនបានរៀបចំទុកដូចពន្លឺពីរក;
ហើយខ្លួននឹងយាងមករកយើងដូចជាភូមិរៀង ដូចជាភូមិរៀងចុងក្រោយ
និងភូមិរៀងដំបូងមកលើផែនដី។” (Hosea 6:3.) “ឱក្ខន្ធចៅស៊ីយ៉ូនអើយ ដូចនេះ
ចូរមានសេចក្តីអំណរ ហើយរីករាយក្នុងព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះរបស់អ្នកកាលគ្មាន;
ដុំបិតខ្លួនបានប្រទានភូមិរៀងដំបូងមកអ្នកកាលគ្មានតាមខ្លួនតាមសមរម្យ
ហើយខ្លួននឹងបណ្តេងឲ្យភូមិរៀងផ្សេងៗមកសម្រាប់អ្នកកាលគ្មាន គឺភូមិរៀងដំបូង
និងភូមិរៀងចុងក្រោយ។” (Joel 2:23.) “នៅគ្រាចុងក្រោយ ព្រះមានបន្ទូលថា
យើងនឹងចាក់បង្កាញពីព្រះវិញ្ញាណរបស់យើងលើមនុស្សសាច់ឈាមទាំងអស់។”
“ហើយវានឹងកើតមានថា អស់អ្នកណាដែលអំពើនារីដល់ព្រះនាមនៃព្រះអម្ពចាស់
នោះនឹងមានសង្គតិៈ។” (Acts 2:17, 21.) កិច្ចការដ៏ធំរបស់ដំណឹងល្អ មិនគួរបញ្ចប់
ដោយការសម្រេចដ៏អំណាចរបស់ព្រះតិចជាងអ្វីដែលបានសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមរបស់វា
នោះឡើយ។ ទំនាយទាំងឡាយដែលបានសម្រេចក្នុងការចាក់បង្កាញភូមិរៀងដំបូង
នោះដើម្បីការផ្សាយដំណឹងល្អ នឹងគួរឲ្យសម្រេចមុតងទៀតក្នុងភូមិរៀងចុងក្រោយ
នៅទីបញ្ចប់របស់វា។ នេះហើយជាគ្រាន់ “ការផ្សព្វផ្សាយឡើងវិញ”
ដែលសាក្សីកេរ្តិ៍ស្រឡាត់ទទួលបាននូវនិយាយថា “ដូចនេះ ចូរប្រើតុក
ហើយរិលមកវិញ ដើម្បីបិទផ្លូវអំពីហេតុរបស់អ្នកកាលគ្មានគួរឲ្យមានលុបចោល
[ក្នុងការជំនុំជម្រះស៊ីវិលអង្គកេរ្តិ៍]
នៅពេលគ្រាន់ការផ្សព្វផ្សាយឡើងវិញនឹងមកពីវត្តមានរបស់ព្រះអម្ពចាស់;
ហើយខ្លួននឹងចាត់ព្រះយេស៊ូវមក។” (Acts 3:19-20.)»

“អ្នកបម្រើរបស់ព្រះ ដោយមុខមាត់របស់ពួកគេគួរឲ្យមានបំភ្លឺ
ហើយភូមិរៀងដ៏ថ្លៃថ្លាដោយការផ្សាយខ្ពស់បរិសុទ្ធ
នឹងបញ្ចប់បញ្ចប់ពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ ដើម្បីបុរាណសាស្ត្រពិសេសស្តីពី
ដោយសំឡេងរាប់ពាន់ នៅទូទាំងផែនដី ការព្រមាននឹងគួរឲ្យមានបុរាណសាស្ត្រ
អពុក្ខតហេតុនានានឹងគួរឲ្យមានបុរាណសាស្ត្រ អ្នកដឹងនឹងមានជាស្ថាប័ន
ហើយទិសមុខ និងការអនុវត្តនានានឹងអមដំណើរអ្នកដើរ។
សាក្សីកេរ្តិ៍បុរាណសាស្ត្រដោយការអនុវត្តក្នុងក្រុងយេរូសាឡេមផងដែរ
ទាំងនាំភូមិរៀងចុងក្រោយលើមេឃនៅចំពោះមុខមនុស្ស។ (វិវរណៈ 13:13) ដូចនេះ
អ្នកស្នាក់នៅលើផែនដីនឹងគួរឲ្យមាននាំឲ្យកំណត់ដំណើររបស់ខ្លួន។” The Great

ការចាក់បង្ហាញព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងគ្រាចុងក្រោយ គួរឲ្យមានបង្ហាញជាគំរូទុកជាមុនដោយការចាក់បង្ហាញព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅដើមដំបូងនៃការប្រកាសដំណឹងល្អ។ «ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវដល់ពួកគេ» សម្រាប់អស់អ្នកដដែលមិនព្រមស្តាប់អ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងឡាយ គឺជាគោលការណ៍ទំនាយនៃការបន្តថែមបន្តទាត់បុរសគ្រីស្ទទំនាយមួយទៅលើបន្ទាត់បុរសគ្រីស្ទទំនាយមួយទៀត ដើម្បីបង្ហាញអំពីចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ នេះមិនមែនគឺជាគោលការណ៍ដដែលចុងបញ្ចប់នៃរឿងមួយ គួរឲ្យមានបង្ហាញដោយដើមដំបូងនៃរឿងនោះឡើយ។ ចូរចាប់ផ្តើមនេះ៖

គួរឲ្យមានបដិសេធដោយប្រជាជនឡាទីស្តិកដោយស្មោះត្រង់ខ្លួនលើសន្តិសុខក្រុម Seventh-day Adventist។ នៅពេលគួរឲ្យមានទទួលយក ព្រះអាច «បង្កើនចំណេះដឹង» ដល់ដានីយ៍លើកំណត់ថា នឹងកើនឡើងនៃគ្រាចុងបញ្ចប់ ហើយចំណេះដឹងដល់នោះហើយដល់ហួសនិយាយថា រាស្ត្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទនាស ដោយព្រះតែងតែបដិសេធា។ ពួកគេមិននៅក្នុងអសោយ និងយេរោ ដល់បដិសេធមិនព្រមឬ ឬមិនព្រមយើង បដិសេធការផ្លាស់ប្តូរឡើងវិញ» ដល់ជា «ការសម្រាក» ដល់ព្រះសន្យាថានឹងប្រទានដល់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់នៅ «ថ្ងៃចុងក្រោយ» ដើម្បីបិទពួកគេអាចឆ្លងកាត់វិបត្តិនៅចុងបញ្ចប់នៃគ្រាទាំងឡាយដោយសុវត្ថិភាព។

“ព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់” (អត្ថបទវិចិត្រ) ដល់ព្រះទ្រង់មានប្រកាសដល់ម៉ូសេ គឺថា “ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ” ទ្រង់ “ពេញដោយព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា និងព្រះគុណ អត់ធ្មត់យូរ ហើយបរិបូរដោយសច្ចក្រឹត្យបុរស និងសច្ចក្រឹត្យពិត”។ អត្ថបទវិចិត្ររបស់ទ្រង់គឺមេត្តាករុណា និងសច្ចក្រឹត្យពិត។ សច្ចក្រឹត្យពិត ដល់កំណត់ឲ្យអត្ថបទវិចិត្ររបស់ទ្រង់ តែងតែជាប់ទាក់ទងនឹងមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ជានិច្ច ព្រោះគ្មានមនុស្សណាអាចយល់សច្ចក្រឹត្យពិតរបស់ទ្រង់បានទេ លុះត្រាតែព្រះទ្រង់ប្រទានមេត្តាករុណាដល់ពួកគេជាមុនសិន ពីព្រោះមនុស្សទាំងអស់មានផ្ទុកបាប ហើយខ្វះមិនដល់សីលធម៌ (អត្ថបទវិចិត្រ) របស់ព្រះ។ សច្ចក្រឹត្យពិតដល់ថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាអាណា និងអូមហេតា គួរឲ្យមានទទួលស្គាល់ និងកាន់កុសដោយអស់អ្នកដដែលព្រះមានអភ័យទោសចំពោះអំពើទុច្ចរិត និងហាបរបស់ពួកគេ។

ការអភ័យទោសនោះកើតមាននៅក្នុងគ្រាចុងក្រោយនៃការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេត។ អស់អ្នកដដែលទ្រង់ប្រទានមេត្តាករុណាដល់ ហើយដូចនេះអភ័យទោសហាបរបស់ពួកគេ ទ្រង់ទទួលយកពួកគេជាមិត្តរបស់ទ្រង់ ហើយចូលក្នុងសច្ចក្រឹត្យពិតជាមួយពួកគេ។

«នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយនៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ជននេះ ព្រះបន្ទូលសញ្ញារបស់ព្រះ ជាមួយនឹងប្រជាសាស្ត្ររបស់ទ្រង់ដល់កាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ គួរតែមានបន្តតាមឡើងវិញ»។ Review and Herald, February 26, 1914.

ពុំយកវិទ្យាទាំងអស់ រួមទាំងលោកម៉ូសេ កំពុងកំណត់សម្គាល់អំពីថ្ងៃចុងក្រោយនៃការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេត នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បន្តកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងអ្នកដដែលគួរឲ្យមានសម្គាល់ថាជាមួយរយសិបបួនពាន់នាក់។ ហើយនៅពេលកិច្ចព្រមព្រៀងនោះគួរឲ្យមានបង្កកើតឡើង ព្រះជាម្ចាស់ «នឹងផ្តើមការអស្ចារ្យទាំងឡាយ ដល់មិនផុតឈប់បានផ្ទុយនឹងលើកនៃដំណើរមូល ឬនៅក្នុងសាសន៍ណាមួយឡើយ;

ហើយបុរាជនទាំងអស់ដែលអ្នកសូចិតនៃកណ្តាលពួកគេ
នឹងយឺតយ៉ាវរាជកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដូច្នេះអ្វីដែលយើងនឹងផ្ទុយជាមួយអ្នក
នោះជារឿងគួរឱ្យសង្ស័យខ្លាំងណាស់»។

បទពិសោធន៍របស់ម៉ូសេនៅក្នុងរូងភ្នំលើភ្នំហូរ
ដល់គេស្មោះត្រង់ដល់ថាជាភ្នំសីលាម
ត្រូវបានដាក់នៅក្នុងបរិបទនៃការតស៊ូរបស់ម៉ូសេជាមួយបុរាជនរបស់ព្រះ។
ការតស៊ូរបស់គាត់គឺដើម្បីបិទបិទចេញការដល់ព្រះបាទបុរាណឱ្យគាត់។
ម៉ូសេក៏ពុំសង្ឃឹមថាការតស៊ូទាក់ទងនឹងសាររបស់ព្រះចំពោះពិភពលោក។
មុនពេលព្រះអម្ចាស់បង្កាញសិរីល្អរបស់ទ្រង់ដល់ម៉ូសេ
យើងយឺតយ៉ាវម៉ូសេប្រើហេតុផលទាំងនឹងព្រះអម្ចាស់ ដោយលើកឡើងថា បុរសនិមិត្តព្រះអ
ម្ចាស់បំផុតពួកអ្នកបះបោរដល់ទ្រង់បិតាប្រឆាំងនឹងជំនួញកូនគោរពរបស់អឺរីន នោះការ
បំផុតពួកអ្នកបះបោរនោះនឹងបំផុតពួកសាសនាដល់កំពុងសម្ភាសន៍អំណាចរបស់ព្រះ។

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ «យើងបានយឺតយ៉ាវបុរាជននេះហើយ
ហើយម៉ូសេ ពួកគេបុរាជននឹងកណ្តាល។ ដូច្នេះឥឡូវនេះ ចូរទុកឱ្យយើងនាំយកចុះ
ដើម្បីបិទបិទចេញកុំកំហឹងរបស់យើងនេះឡើងទាំងនឹងពួកគេ
ហើយដើម្បីបិទបិទយើងបំផុតពួកគេ;
រួចយើងនឹងផ្ទុយអ្នកកុលាយជាតិសាសន៍ដ៏ធំមួយ»។
តម្លៃសោតទូលអង្គរព្រះយេស៊ូវជាព្រះនៃលោកថា៖ «ឱព្រះអម្ចាស់អើយ
ហេតុអ្វីបានជាសេចក្តីកំហឹងរបស់ទ្រង់នេះឡើងទាំងនឹងបុរាជនរបស់ទ្រង់
ដែលទ្រង់បាននាំចេញពីស្រុកអាល្លឺឌី ដោយព្រះចេតនាដ៏ធំ
និងដោយព្រះហស្តដ៏មានឫទ្ធានុភាព? ហេតុអ្វីបានជាជនជាតិអាល្លឺឌីត្រូវនិយាយថា
'ទ្រង់បាននាំពួកគេចេញមកដោយមានបំណងអាក្រក់
គឺដើម្បីបិទបិទមុលប់ពួកគេនៅលើភ្នំទាំងឡាយ ហើយបំផុតពួកគេចេញពីមុខដៃនៃដី'
សូមបង្កើតចេញពីសេចក្តីកំហឹងដ៏សាហាវរបស់ទ្រង់
ហើយសូមប្រព្រឹត្តទ័យពីអាក្រក់នេះដល់បុរាជននឹងបុរាជនរបស់ទ្រង់។
សូមនឹកចាំអំប្បកា អីសាក និងអីស្កាអាល ជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់
ដែលទ្រង់បានសុបថដោយព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ហើយមានព្រះបន្ទូលដល់ពួកគេថា
'យើងនឹងបង្កកើនពូជពង្សរបស់អ្នកឱ្យច្រើនដូចផ្កាយនៃលើមយេ
ហើយដីទាំងអស់នេះដែលយើងបាននិយាយនោះ
យើងនឹងប្រទានដល់ពូជពង្សរបស់អ្នក ហើយពួកគេនឹងទទួលបានជាមរតករហូតតទៅ'»។
ហើយព្រះយេស៊ូវបានប្រព្រឹត្តទ័យពីអាក្រក់ដែលទ្រង់បានគិតថានឹងផ្ទុយដល់បុរាជនរបស់
ទ្រង់។ និក្ខមន៍ ៣២:៩-១៤។

បទពិសោធន៍ក្នុងរូងភ្នំរបស់ម៉ូសេ
រួមបញ្ចូលសារដល់ម៉ូសេត្រូវបានដាក់ក្នុងក្បួនបង្កាញដល់លោកិយ។
សក្តិភាពអំពីព្រះអម្ចាស់ដល់យោងកាត់មុខម៉ូសេ ហើយបុរាសាស្ត្រអំពីព្រះលក្ខណៈរបស់ទ្រង់
ត្រូវបានដាក់សូចិតនៃក្នុងបរិបទនៃសារខាងក្នុងមួយស្តីអំពីបុរាណស្តុករបះបោររបស់ព្រះ
៖ (Laodicean) ហើយបរិបទនៃបទពិសោធន៍ក្នុងរូងភ្នំរបស់អាល្លឺឌី
ត្រូវបានដាក់សូចិតនៃក្នុងការតស៊ូរបស់គាត់ជាមួយនឹងយេស៊ូវ
ឬសហភាពប៊ីធីនកែនសែហ្វាមាមិក សម្រាប់បាប និងអង្គការសហបុរាណជាតិ។
មួយកំណាងឱ្យសារខាងក្នុងសម្រាប់កុម្មជន
មួយទៀតកំណាងឱ្យសារខាងក្រៅសម្រាប់លោកិយ ប៉ុន្តែសាក្សីទាំងពីរ គឺម៉ូសេ

និងអលើយ៉ា សុចិត្តនៃកុនុងរូងភ្នំហ្សែបែដូចគុនា
ហើយពួកគេទាំងពីរក្សាបានកំណត់នៃកុនុងរូងភ្នំនោះនៅចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ។

អាហារបំបាត់ទូលនាងយសេបើលអំពីអ្វីទាំងអស់នៃអលើយ៉ាបានផ្ទុក
ហើយទាំងអំពីរបៀបនៃគាត់បានសម្រាប់ពួកហោរទាំងអស់ដោយដាវ។
នោះនាងយសេបើលបានចាត់អុនកន្តាសារមុនាក់ទៅឯអលើយ៉ា ដោយពោលថា
«សូមឲ្យពួកព្រះធុរ្ម័ន្តចុះដល់ខ្ញុំ ហើយលើសពីនោះទៀតផង
បុរសនិបត្តិនៅចុងស្នែងកែវលោន៖
ខ្ញុំមិនធុរ្ម័ន្តឲ្យដឹករបស់អុនកន្តាសារមុនាក់កុនុងចំណោមពួកនោះទេ»។
កាលគាត់យំឮដូច្នេះ គាត់ក៏ក្រហកឡើង ហើយរត់ដើម្បីប្រកួសាជីវិតខ្លួន
ទៅដល់ក្នុងបៀវត្សសហោ ដដែលជាប់ស្រុកយូដា
ហើយទុកអុនកបម្រើរបស់គាត់នៅទីនោះ។
តែគាត់ផ្ទាល់បានធុរ្ម័ន្តដំណើរចូលទៅកុនុងទីហោសុថានអស់មួយថ្ងៃ
ហើយមកអង្គុយក្រោមដើមជូនីកវិមួយ។
គាត់បានអង្វរសុំសម្រាប់ខ្លួនឯងឲ្យស្ថាប័ន ហើយថា «លុះមហើយ ឥឡូវនេះ
ឱព្រះយេស៊ូអលើយ៉ា សូមដកយកជីវិតទូលបង្គំទៅចុះ
ដុបិតទូលបង្គំមិនបុរសវិជ្ជាបុរសរបស់ទូលបង្គំឡើយ»។ កាលគាត់ដក
ហើយលង់និទូកក្រោមដើមជូនីកវិមនោះ មើល ទេវតាមួយបានប៉ះគាត់
ហើយនិយាយទៅគាត់ថា «ចូរក្រហកឡើង ហើយបរិភោគទៅ»។ គាត់ក៏មើល
ហើយមើល មានន័យមួយដុតលើដីក្នុងភ្នំ និងក្រអមទឹកមួយនៃកុហាលគាត់។
គាត់ក៏បរិភោគ ហើយផឹក រួចដកចុះវិញ។
ទេវតានៃព្រះយេស៊ូបានមកមុតដទៀតជាលើកទីពីរ ហើយប៉ះគាត់ ព្រមទាំងនិយាយថា
«ចូរក្រហកឡើង ហើយបរិភោគទៅ
ដុបិតផ្លូវធុរ្ម័ន្តដំណើរនោះដែលពេលម្សិលមិញអុនក»។ គាត់ក៏ក្រហកឡើង បរិភោគ
ហើយផឹក ហើយដោយកម្រិតនៃអាហារនោះ គាត់បានដើរអស់ស្រែបចុង
និងស្រែបយប់ ទៅដល់ហ្វូរបេ ជាភ្នំនៃព្រះ។ គាត់មកដល់ទីនោះ
ហើយចូលទៅកុនុងរូងភ្នំមួយស្មុនាក់នៅ។ មើល
ព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូបានមកដល់គាត់ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា
«អលើយ៉ាអលើយ៉ា អុនកមកធុរ្ម័ន្តអ្វីនៅទីនេះ?»។ គាត់ទូលថា
«ទូលបង្គំមានចិត្តខុនៈខុនៈយ៉ាងខ្លាំងចំពោះព្រះយេស៊ូ ជាព្រះនៃពួកពលបរិវារ
ដុបិតពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលបានបោះបង់សេចក្តីសញ្ញាប្រាប់សំឡេង
រំលំអាសនៈរបស់ទ្រង់ ហើយសម្រាប់ពួកហោររបស់ទ្រង់ដោយដាវ។
នៅសល់តែទូលបង្គំមុនាក់ប៉ុណ្ណោះ ហើយពួកគេក៏ពុំសូវងាយរកជីវិតទូលបង្គំ
ដើម្បីដកយកទៅ»។ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា «ចូរចេញទៅ
ហើយឈរលើភ្នំនៃចំពោះព្រះយេស៊ូ»។ មើល ព្រះយេស៊ូបានយាងគាត់
ហើយមានខ្យល់យ៉ាងខ្លាំង និងសន្ទុកសន្ទុកបំបែកភ្នំទាំងឡាយ
និងបំបែកថ្មទាំងឡាយជាដុំៗនៅចំពោះព្រះយេស៊ូ
ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូមិនសុចិត្តនៃកុនុងខ្យល់នោះទេ។ បន្ទាប់ពីខ្យល់ មានការញ្ជួយដី
ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូមិនសុចិត្តនៃកុនុងការញ្ជួយដីនោះទេ។ បន្ទាប់ពីការញ្ជួយដី
មានភ្នំលើ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូមិនសុចិត្តនៃកុនុងភ្នំលើនោះទេ។
ហើយបន្ទាប់ពីភ្នំលើ មានសំឡេងស្រាវស្រងៀមមួយ។ កាលអលើយ៉ាឮដូច្នេះ
គាត់ក៏យកអាវុធរបស់គាត់គ្របមុខ រួចចេញទៅ ហើយឈរនៅមាត់ចុងរូងភ្នំ។ មើល
មានសំឡេងមកដល់គាត់ ហើយថា «អលើយ៉ាអលើយ៉ា អុនកមកធុរ្ម័ន្តអ្វីនៅទីនេះ?»។
គាត់ទូលថា «ទូលបង្គំមានចិត្តខុនៈខុនៈយ៉ាងខ្លាំងចំពោះព្រះយេស៊ូ»

ជាព្រះនព្វក្សត្របរិវារ
ពីព្រោះពួកគេចង់ដឹងអំពីស្រាវជ្រាវនៃឋានបោះបង់សច្ចក្រឹត្យញ្ញាបន្ទប់
រំលឹកអាននេះរបស់ខ្លួន ហើយសម្រាប់ពួកហោររបស់ខ្លួនដោយដាច់ខាត។
នូវសេចក្តីសង្ឃឹមបង្អស់មុននឹងបញ្ចេញនូវសេចក្តីសង្ឃឹមនៃរក្សាទុកបង្ក
ដើម្បីបង្កើនកម្រិតនៃ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា «ចូរទៅ
ចូរក្រឡប់ទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នកវិញ ទៅកាន់ទីរហោស្ថានដាច់ខាត។
កាលអ្នកទៅដល់ហើយ ចូរចាក់បុរេដ្ឋានហោស្ថាននៃធម៌ជាស្ថាប័នស្រុកស៊ីរី។
រីឯយេស៊ូវ កូននិមិត្ត អ្នកក្រឡប់បុរេដ្ឋាននៃធម៌ជាស្ថាប័នស្រុកស៊ីរី។
ហើយអលើស កូនសាធាត ពីអាបិល-មហេន្ទ្រ
អ្នកក្រឡប់បុរេដ្ឋាននៃធម៌ជាហោរដ៏ស្មុគស្មាញ ហើយការនេះនឹងកើតឡើងថា
អ្នកណាដែលរួចផុតពីដាវរបស់ហោស្ថាននៃ នោះយេស៊ូវនឹងសម្រាប់
ហើយអ្នកណាដែលរួចផុតពីដាវរបស់យេស៊ូវ នោះអលើសនឹងសម្រាប់។
ទោះជាយ៉ាងនោះក៏ដោយ
យើងមានទុកមនុស្សសប្បុរសព្រមទាំងនាក់សម្រាប់ខ្លួនយើងនៃកូនអ្នកស្រាវជ្រាវ
គឺគ្រប់ដង្កូវទាំងអស់ដែលមិនមានក្បាច់បង្កើនបង្កប់នាម
និងគ្រប់មាត់ទាំងអស់ដែលមិនមានចម្លើយ»។ ១ ពង្សាវតារកុសត្រ 19:1-18។

បទពិសោធន៍របស់អលើយ៉ានៃកូនអ្នកស្រាវជ្រាវ
តំណាងឲ្យការហាក់ទឹកចិត្តរបស់ហោរចំពោះសារ
និងចំពោះឥទ្ធិពលដ៏ល្អនៃគាត់យល់ឃើញថា សារ
និងកិច្ចការរបស់គាត់មានបង្កកើតឡើង។ ម៉ូសេក៏ពង្សាវតារសារដ៏ល្អនៃព្រះបាទបុរាណ
ហើយអលើយ៉ាមានបោះបង់ចោលសារនោះ។ នេះគឺជាសារដូចគ្នា
លើកលែងតែសារមួយទាក់ទងខាងកូនអំពីពួកជំនុំ
ហើយសារមួយទៀតទាក់ទងខាងកូននៃពួកជំនុំ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ
តាមន័យព្រះយាករណ៍ ពួកគេទាំងពីរមុខគ្នាត្រូវបានបង្កហោរពីរផ្សេងៗគ្នា ១៨។
អ្វីដែលខ្ញុំរក្សាសង្កេតឃើញនូវអំពីសច្ចក្រឹត្យទាំងអស់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងរូងកូន គឺថា
នៃកូន «គ្រូបង្កើតកុរោយ»
ការហាក់ទឹកចិត្តដ៏ល្អនៃព្រះបាទហោរកូនករណីណាមួយក៏ដោយ គឺទាក់ទងនឹងសារ
និងឥទ្ធិពលរបស់វា។

ម៉ូសេ និង អលើយ៉ា ទាំងពីរ តំណាងឲ្យអស់អ្នកដែល «ឮ» និង «ឃើញ» «ព្រះសូរ» ដដែលជា
«ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់»។ «ព្រះបន្ទូល» នោះ តំណាងឲ្យព្រះលក្ខណៈរបស់ខ្លួន
គឺព្រះមត្តេតាករណ៍ និងសច្ចក្រឹត្យពិត។
អ្នកតែងទំនុកតម្កល់ក្នុងក្រុងសូមឲ្យខ្លួនបង្កហោរព្រះមត្តេតាករណ៍របស់ព្រះ
ដល់ខ្លួនផងដែរ ដល់នោះជាព្រះលក្ខណៈរបស់ខ្លួន។ ដើម្បីឃើញ «ព្រះមត្តេតាករណ៍»
របស់ខ្លួន អ្នកតែងទំនុកតម្កល់ក្នុងសន្ទុយថាវា «ឮ»
អ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកជំនុំទាំងឡាយ។

ដល់មកលើស ទំនុកតម្កល់ក្នុងក្រុងមួយ សម្រាប់កូនចៅក្សរ។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ
ខ្លួនមានសព្វព្រះហឫទ័យចំពោះស្រុករបស់ខ្លួនហើយ៖
ខ្លួនមាននូវការជាល្អលើយរបស់យ៉ាកុបក្រឡប់មកវិញ [មានបុរេត្រឡប់]។
ខ្លួនមានអត់ទោសអំពីទុច្ចរិតរបស់បុរាណសុត្រខ្លួន
ហើយខ្លួនមានហ៊ានបិទអំពីហឫទ័យទាំងអស់របស់ពួកគេ។ សលោ។
ខ្លួនមានដកហូតសច្ចក្រឹត្យនៃកុរោធាទាំងអស់របស់ខ្លួនចេញ៖

ទ្រង់បានបរិច្ចេកទេសចេក្ដីកំហឹងដ៏ខ្ពស់ក្នុងរូបសំណាករបស់ទ្រង់។
 ឱព្រះនៃចេក្ដីសង្គ្រោះរបស់យើងអើយ សូមប្រយោជន៍មកវិញ
 ហើយសូមឲ្យសេចក្ដីក្រោធរបស់ទ្រង់ចំពោះយើងសងប្រជុំ។
 តើទ្រង់នឹងឧត្តាល់នឹងយើងជារៀងរាល់ឬ?
 តើទ្រង់នឹងពន្យារសេចក្ដីក្រោធរបស់ទ្រង់ដល់គ្រប់ជំនាន់ឬ?
 តើទ្រង់នឹងមិនប្រោសឲ្យយើងមានជីវិតឡើងវិញទៀតឬ
 ដើម្បីឲ្យបុរាណសត្វទ្រង់មានអរសបុរាណក្នុងទ្រង់? ឱព្រះអម្ចាស់អើយ
 សូមបង្ហាញសេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ដល់យើង
 ហើយសូមប្រទានសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ដល់យើងផង។
 ខ្ញុំនឹងសុំគាប់អ៊ីដលៃព្រះយេស៊ូវជាព្រះនឹងមានបន្ទូល៖
 ដូច្នេះទ្រង់នឹងមានបន្ទូលសេចក្ដីសុខសាន្តតដល់បុរាណសត្វរបស់ទ្រង់
 និងដល់ពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់៖
 ប៉ុន្តែស្វែងរកកុំឲ្យពួកគេឡប់ទៅរកសេចក្ដីល្អដ៏ខ្ពស់វិញឡើយ។ ពិតប្រាកដណាស់
 សេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់នឹងជីវិតអស់អ្នកដលៃក្រោយខ្លួនទ្រង់
 ដើម្បីឲ្យសិរីល្អអោយមានសុចរិតនៅក្នុងស្រុករបស់យើង។ សេចក្ដីមេត្តាករុណា
 និងសេចក្ដីពិតបានជួបគ្នាហើយ; សេចក្ដីសុចរិត
 និងសេចក្ដីសុខសាន្តបានថ្លើមគ្នា។ សេចក្ដីពិតនឹងដុះចេញពីផែនដី;
 ហើយសេចក្ដីសុចរិតនឹងមើលចុះពីស្ថានសួគ៌។ ម៉ែនហើយ
 ព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានអ៊ីដលៃលុះ; ហើយស្រុករបស់យើងនឹងផុតផលចម្រើនរបស់វា។
 សេចក្ដីសុចរិតនឹងដើរនាំខាងមុខទ្រង់;
 ហើយនឹងដាក់យើងនៅក្នុងផ្ទះល្អនៃឋានរបស់ទ្រង់។ ទំនុកតម្កកើង 85:1-13។

សូមកត់សម្គាល់ថា «សេចក្ដីមេត្តាករុណា និងសេចក្ដីពិត» (ហើយ «សេចក្ដីពិត»
 គឺជាពាក្យភាសាហិប្រូ 'emet' ដ៏ល្អយើងបានយោងដល់)
 ដលៃបង្កើតឲ្យមានសេចក្ដីសុចរិត និងសេចក្ដីសុខសាន្ត បាន «ថ្លើមគ្នា»។
 ពួកវាគួរមានភាពប្រាកដគ្នា។ អ្នកនិពន្ធច្បាប់ទំនុកតម្កកើងបានដាក់បទចម្រៀងរបស់គា
 ត់នៅក្នុងគ្រាចុងក្រោយនៃការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេត នៅពេលដែលព្រះបាន
 «អត់ទោសអំពើទុច្ចរិតរបស់» «បុរាណសត្វរបស់» ទ្រង់។ សេចក្ដីទូលំទូលាយ
 ព្រះអម្ចាស់នឹង «ប្រោសឲ្យ» បុរាណសត្វរបស់ទ្រង់មានជីវិតឡើងវិញ។

«ការរស់ឡើងវិញ និងការកែច្នៃម្តងម្កាយ គួរតែកើតមានឡើង
 ក្រោមការប្រយោជន៍របស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ការរស់ឡើងវិញ និងការកែច្នៃម្តង
 គឺជារឿងពិសេសលើសគេនានា។ ការរស់ឡើងវិញមានន័យថា
 ការបន្តជាថ្មីនៃជីវិតខាងវិញ្ញាណ ការផ្ទេរឲ្យកម្មលាំងនៃចិត្តគំនិត
 និងបេះដូងមានជីវិតឡើងវិញ ការរស់ឡើងវិញពីសេចក្ដីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ។
 ការកែច្នៃម្តងមានន័យថា ការរៀបចំឡើងវិញ ការផ្តល់ស្រាប់បូកនូវកំនត់ និងទ្រឹស្តី
 ទម្លាប់ និងការអនុវត្ត។
 ការកែច្នៃម្តងនឹងមិនបង្កើតផលល្អអនៃសេចក្ដីសុចរិតឡើយ
 លុះត្រាតែវាគួរមានភាពជាមួយនឹងការរស់ឡើងវិញដោយព្រះវិញ្ញាណ។ ការរស់ឡើងវិញ
 និងការកែច្នៃម្តង គួរបំពេញកិច្ចការដលៃមានកំណត់សម្រាប់ពួកវា
 ហើយក្នុងការបំពេញកិច្ចការនេះ ពួកវាគួរតែប្រើបញ្ញាចូលគ្នា»។ Selected Messages,
 book 1, 128.

«ការរស់ឡើងវិញ» ដលៃអ្នកកងទំនុកតម្កកើងសូមទូលំទូលាយ
 នោះបង្ហាញថាជាសំណូមពររបស់មនុស្សម្នាក់ដលៃដឹងថាខ្លួនស្លាប់ហើយ។

ការរស់ឡើងវិញនៃលោកក្នុងទំនុកតម្រូវក្នុងសូមទូលសុនរិ
នោះជាសំណូមពរដ៏ពិបាកយ៉ាងខ្លាំងសម្រាប់មន្ត្រីក្នុងលោកអូឌីស
ដុបិតមន្ត្រីក្នុងលោកអូឌីសមិនដឹងថាខ្លួនសុំលាបខាងវិញញាណទេ
ប៉ុន្តែបើគាត់មិនសុំលាបទេ នោះគាត់ក៏មិនចាំបាច់ត្រូវបានផ្ទេរឱ្យរស់ឡើងវិញដែរ។
ការរស់ឡើងវិញនោះសម្រេចបានដោយព្រម «សុភាប៌អ៊ុនដៃព្រះជាម្ចាស់យេស៊ូ
នឹងមានបន្ទូល» ហើយមិនគួរឱ្យមានកិច្ចការណាមួយទៀតមកមុនការធានាឱ្យបាននូវ
ការរស់ឡើងវិញនោះ
ដដែលក៏មានឡើងនូវពេលវេលាវិញញាណបរិសុទ្ធជគង់នៅក្នុងយើង។

«ការរស់ឡើងវិញនៃភាពក្លាហានខ្មោចព្រះដ៏ពិតប្រាកដមួយក្នុងចំណោមយើង
គឺជាតម្រូវការដ៏ធំបំផុត និងបន្ទាន់បំផុតក្នុងចំណោមតម្រូវការទាំងអស់របស់យើង។
ការសុំរកការនេះ គួរតែជាកិច្ចការដំបូងរបស់យើង»។ Selected Messages, book 1,
121.

ដោយនិយាយអំពីសៀវភៅរំលឹក: អ្នកស៊ី White បានចូលដៃដូចខាងក្រោម។

«នៅពេលដែលយើងជាជនមួយរាល់អំពីអត្ថបទនៃសៀវភៅនេះចំពោះយើង
នោះនឹងមានការរស់ឡើងវិញដ៏អស្ចារ្យមួយត្រូវបានយើងក្នុងចំណោមយើង»។
Testimonies to Ministers, 113.

ពាក្យ «ការសុំការឡើងវិញ» ត្រូវបានកំណត់ន័យថា ជាការនាំឱ្យរស់ឡើងវិញ។
អ្នកក្នុងលោកត្រូវបានផ្ទេរឱ្យស្ថិតក្នុងចំណោមមួយរយស័កប្រឆាំងនឹង
ត្រូវតែទទួលស្គាល់ជាមុនសិនថា ពួកគេបានសុំលាបហើយ
និងកំពុងត្រូវការការសុំការឡើងវិញ។ ការពិតដែលថា មួយរយស័កប្រឆាំងនឹងនាក់បានសុំលាប
គឺជាផ្នែកសំខាន់មួយនៃការរស់ឡើងវិញត្រូវបានបើកត្រឡប់មកវិញ
មុនពេលពេលកំណត់នៃការសាកល្បងត្រូវបិទ។
យើងនៅមានអ្វីជាច្រើនទៀតត្រូវនិយាយអំពីសេចក្តីពិតនេះ។
អ៊ុនដៃព្រះជាម្ចាស់យេស៊ូពួកគេរស់ឡើងវិញ គឺជា «សេចក្តីមេត្តាករុណា»
ដល់ព្រះបុរសទាំងអស់ពួកគេ នៅពេលទ្រង់ «ផ្ទេរឱ្យពួកគេរស់ឡើងវិញ»
ហើយបុរសទាំងអស់សេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់ដល់ពួកគេ។ អ៊ុនដៃព្រះជាម្ចាស់យេស៊ូពួកគេរស់ឡើងវិញ
គឺជាសេចក្តីពិតដែលថា ព្រះយេស៊ូគឺជា អាល់ផា និង អូមហេតា
ហើយការយល់ដឹងនេះបង្កើត «សេចក្តីសុខសាន្ត» មួយនៅខាងក្នុងពួកគេ
ដល់លើសជាងការយល់ដឹងទាំងអស់។ សេចក្តីសុខសាន្តគឺថា «សេចក្តីពិត»
«នឹងដុះឡើងពីផែនដី»។ សារនៃការត្រឡប់មកវិញថាជា «សេចក្តីពិត» ដល់ជា អាល់ផា និង
អូមហេតា មានបុរសពេញពិសេសបំផុតមកពីសហរដ្ឋអាមេរិក ព្រោះវាដុះឡើង «ពីផែនដី»។
សារនៃដំបូងបង្អស់មកពីសហរដ្ឋអាមេរិក
ហើយសារនៃចុងបញ្ចប់ក៏ដុះឡើងពីក្នុងដៃដងនោះដែរ។

ដោយយល់ថា មនុស្សរស់ឡើងវិញនៃនិមិត្តសញ្ញា
យើងនឹងពិចារណាហោរាផ្សេងៗទៀតដែលបានស្ថិតនៅក្នុងរូងក្នុងនិមិត្តសញ្ញា។
ព្រះយេស៊ូបានកំណត់អត្ថសញ្ញាណយ៉ូហានបាទីស្តថាជាអលើយ៉ា
ហើយយ៉ូហានបានស្ថិតនៅក្នុងគុក នៅពេលដែលគាត់ត្រូវការដឹងថា
តើព្រះយេស៊ូជាព្រះមេស៊ីដដែលនឹងយាងមកឬទេ។
គាត់ត្រូវការដឹងអំពីព្រះលក្ខណៈពិតរបស់ព្រះយេស៊ូ។ គាត់ត្រូវការដឹងថា
តើសារនៃគាត់បានបុរាណ ហើយសារនៃព្រះយេស៊ូបានបន្តបុរាណនោះ។

ជាសារពិតមែនឬទេ? គាត់បានចាត់សិស្សរបស់គាត់ឲ្យទៅសួរព្រះយេស៊ូវនូវសំណួរនោះ ហើយព្រះយេស៊ូវបានលេងសំណួររបស់ពួកគេ ហើយបន្តបង្ហាញសិរីល្អអំពីសំណួររបស់ពួកគេ។

«ដូច្នេះ ថ្ងៃនោះក៏មានកន្លងផុតទៅ ខណៈដែលសិស្សរបស់យ៉ូហានបានឃើញ និងឮអ្វីៗទាំងអស់។ ទីបំផុត ព្រះយេស៊ូវបានហៅពួកគេមកដល់ព្រះអង្គ ហើយបង្គាប់ឲ្យពួកគេទៅបុរាប្បវត្តន៍អំពីអ្វីដែលពួកគេបានឃើញ ដោយបន្តថ្លែងថា “មានពរហើយ អ្នកណាក៏ដោយដែលមិនរកឃើញហេតុនៃការជំពប់ដួលនៃកូនឧក្រិដ្ឋឡើយ។” លូកា 7:23, R. V. ក៏ស្មើគ្នាដែលទ្រព្យរបស់ព្រះអង្គ ត្រូវបានឃើញនៅក្នុងការសម្របរបស់វាចំពោះសេចក្តីត្រូវការរបស់មនុស្សជាតិដែលកំពុងរងទុក្ខ។ សិរីល្អរបស់ព្រះអង្គត្រូវបានសម្របដល់ឲ្យឃើញក្នុងការបន្តទាបព្រះអង្គចុះមកដល់ស្ថានភាពទាបទន់របស់យើង។»

ពួកសិស្សស្រឡាត់នាំសារនោះទៅ ហើយវាក៏គ្រប់គ្រាន់ហើយ។ យ៉ូហានបាននឹកចាំព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីព្រះមស្កេស៊ីថា៖ «ព្រះអម្ចាស់បានចាក់បុរេដ្ឋានក្នុងឧក្រិដ្ឋបុរាណដ៏ល្អដល់មនុស្សសុភាពរាបសា; ទ្រង់បានចាត់ឲ្យរុករានចិត្តដល់ប្រភេទ ឲ្យបុរាណសិក្សាដល់ពួកអ្នកជាប់រុំ និងការបរិក្ខារពន្ធនាគារដល់អ្នកដែលត្រូវចងទុក; ឲ្យបុរាណសិក្សាដល់គ្រប់ព្រះហឫទ័យព្រះអម្ចាស់»។ អសោយ 61:1, 2។ ព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះគ្រីស្ទមិនគ្រប់គ្រាន់ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថ្ងៃនោះបង្ហាញដល់ថា នគររបស់ទ្រង់ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយរបៀបណា។ ចំពោះយ៉ូហាន សេចក្តីពិតដូចគ្នានេះត្រូវបានបរិក្ខាសម្រេច ដល់បានមកដល់អំពើយ៉ាងរំលោភស្ថាន នៅពេលដែល «មានខ្យល់យ៉ាងខ្លាំង និងសាហាវ បោកបាក់ក្នុង ហើយបំបែកចម្រើនចំពោះព្រះអម្ចាស់; ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់មិនស្ថិតនៅក្នុងខ្យល់នោះទេ; បន្ទាប់ពីខ្យល់មានដីរុញជួយ; ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់មិនស្ថិតនៅក្នុងដីរុញជួយនោះទេ; ហើយបន្ទាប់ពីដីរុញជួយមានភ្នំលើង; ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់មិនស្ថិតនៅក្នុងភ្នំលើងនោះទេ; ហើយបន្ទាប់ពីភ្នំលើង ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ហោរា ដោយ «សំឡេងកូចស្តង់រៀមស្តង់»។ ១ ពង្សាវតារកុសត្រ 19:11, 12។ ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវត្រូវបំពេញព្រះរាជកិច្ចរបស់ទ្រង់ មិនមែនដោយការប៉ះទង្គិចនៃអារុដ្ឋ និងការផ្គូផ្គងរំលោភបំពានដល់អ្នកនិងនគរទាំងឡាយទេ ប៉ុន្តែដោយការមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ចិត្តរបស់មនុស្ស តាមរយៈជីវិតព្រះគុណក្រុម និងការលះបង់ខ្លួនឯង»។ ទំហំព្រះបំណងនៃគ្រប់សម័យ, 217។

អំណាចរបស់ព្រះ ត្រូវបានបញ្ជូនតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ វាត្រូវបានបុគ្គលទៅកាន់ «ចិត្តរបស់មនុស្ស»។ នោះហើយជាមរតកនៃ «សំឡេងកូចស្តង់រៀមស្តង់»។ ទោះជាយ៉ាងណា សាររបស់អំពើយ៉ាង គឺជាសារខាងក្រៅ ដែលសម្រាប់អំណាចទាំងឡាយនៅខាងក្រៅបុរាណដ៏ល្អរបស់ព្រះ។ ព្រះគ្រីស្ទកំពុងមានបន្ទូលបុរាប្បវត្តន៍អំពីយ៉ា ក្នុង «ថ្ងៃច្រើនក្រោយ» ថា ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ជាកន្លងដល់អំណាចស្ថិតនៅ ប៉ុន្តែ «ការប៉ះទង្គិចនៃអារុដ្ឋ និងការផ្គូផ្គងរំលោភបំពានដល់អ្នកនិងនគរទាំងឡាយ» ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយខ្យល់បំផុស ការរុញជួយដី និងភ្នំលើង

គឺគំណងឲ្យអំណាចខាងក្រៅបីយ៉ាង ដល់គ្រូបង្រៀនបង្ហាញនូវក្បួនសៀវភៅវិវរណៈ ហើយប្រជាជនរបស់ព្រះនឹងគ្រូបង្រៀនមុខជាមួយ «ខ្យល់» បំផុសឲ្យ គឺជានិមិត្តរូបនៃសាសនាអ៊ីស្លាម ក្នុងទំនាយព្រះគម្ពីរ «ការរុញជួយដី» គឺជាការបោះបង្គោល និងអនាធិបតេយ្យនៃបែដីក្នុងភាវូបនីយកម្ម «ភូមិដី» គឺជាការបំផុសឲ្យដល់ហេតុផលនៃស្នូលដ៏ស្នូល និងក្បួន។ អលើយ៉ាហានរត់ចេញពីអំណាចសម្រេចប៉ាប ដើម្បីបិទទ្វារដល់រូងក្នុង ដូចនេះ ព្រះអម្ចាស់បានបើកសម្រស់ដល់គាត់ថា ទោះបីជាមានអំណាចអាក្រក់ទាំងអស់ ដល់រូបបញ្ចូលគ្នាបង្កកើតជាវិបត្តិនៅចុងបញ្ចប់នៃលោកីយក៍ដោយ ក្នុងដៃដល់អំណាចរបស់ព្រះគ្រូបង្រៀនរកយើង គឺនៅក្នុងសំឡេងក្នុងស្នូលដ៏ស្នូលនោះ។

មូសេ អលើយ៉ា និងយ៉ូហាន ហាទីសុទ្ធ ទាំងអស់គ្នា ផ្ទុយនឹងទំនាយថា បានយើងអត្ថបទក្នុងខណៈរបស់ព្រះពីក្នុងរូងក្នុងមួយ «រូងក្នុង» គឺជាទិសមុខគាត់មួយគត់ដល់នឹងគ្រូបង្រៀនដល់ជំនាន់អាក្រក់ និងជិតក្បត់មួយ។ ព្រះយេស៊ូវបានមានព្រះបន្ទូលអំពី «ជំនាន់ជិតក្បត់ និងអាក្រក់» ដល់ជំនាន់នៃ «ចុងចុងក្រោយ» នៃការជំនុំជម្រះសិរីវិបាកអង្គកេរ្តិ៍។ ទិសមុខគាត់សម្រាប់ជំនាន់នោះគឺហោរាយ៉ូណាស ដល់បានចំណាយពេលបីថ្ងៃនៅក្នុងរូងក្នុងមួយ គឺពោះគ្រីហាឡានៃ។

លុះពេលហ្វូងមនុស្សសហប្រមូលផ្សំគ្នាយ៉ាងច្រើន នោះទ្រង់ចាប់ផ្តើមមានបន្ទូលថា៖ «ជំនាន់នេះជាជំនាន់អាក្រក់ ពួកគេស្មើនឹងរកទិសមុខគាត់មួយ ប៉ុន្តែគេមានទិសមុខគាត់ណាមួយនឹងគ្រូបង្រៀនឲ្យដល់ជំនាន់នេះឡើយ លើកលែងតែទិសមុខគាត់របស់យ៉ូណាសជាពុទ្ធការី។ ដូច្នេះ ដូចយ៉ូណាសបានផ្ទុយនឹងទិសមុខគាត់មួយដល់ពួកនីនីវ យ៉ាងណា ព្រះបុគ្គលនៃមនុស្សក៏នឹងផ្ទុយនឹងទិសមុខគាត់ដល់ជំនាន់នេះយ៉ាងនោះដែរ»។ លូកា 11:29, 30.

យ៉ូណាសបានស្ថិតនៅក្នុងពោះគ្រីហាឡានៃអស់បីថ្ងៃ និងបីយប់ ដូចជាព្រះយេស៊ូវបានស្ថិតនៅក្នុងផ្ទុយអស់បីថ្ងៃដែរ។ យ៉ូណាសជាទិសមុខគាត់មួយ ហើយព្រះយេស៊ូវដូចនោះដែរ។ ពួកគេគំនិតឲ្យទិសមុខគាត់នៃការរស់ឡើងវិញ ដល់ជាការពិតណាស់ ក៏មានបន្ទាប់ពីសេចក្តីស្លាប់។

នោះពួកអាចារ្យ និងពួកផារីស៊ីខ្លះបានឆ្ងល់យ៉ាងណា៖ «លោកគ្រូ យើងខ្ញុំចង់ឃើញទិសមុខគាត់ពីលោក»។ ប៉ុន្តែទ្រង់មានព្រះបន្ទូលឆ្ងល់យ៉ាងណាពួកគេថា៖ «ជំនាន់អាក្រក់ និងជិតក្បត់ ស្មើនឹងរកទិសមុខគាត់មួយ ប៉ុន្តែគេមានទិសមុខគាត់ណាមួយនឹងគ្រូបង្រៀនឲ្យដល់ជំនាន់នេះឡើយ លើកលែងតែទិសមុខគាត់របស់ហោរាយ៉ូណាសប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះ ដូចយ៉ូណាសបាននៅក្នុងពោះគ្រីហាឡានៃអស់បីថ្ងៃ និងបីយប់យ៉ាងណា ក្នុងមនុស្សក៏នឹងនៅក្នុងចិត្តផងដែរអស់បីថ្ងៃ និងបីយប់យ៉ាងនោះដែរ។ មនុស្សក្រុងនីនីវនឹងឈរឡើងក្នុងការជំនុំជម្រះជាមួយជំនាន់នេះ ហើយនឹងផុតនូវទោសវា ពីព្រោះពួកគេបានប្រព្រឹត្តិដោយសារការប្រកាសរបស់យ៉ូណាស ហើយមើលចុះ អ្នកដទៃដែលជាយ៉ូណាសកំពុងនៅទីនេះ»។ ម៉ាថាយ 12:38-41។

បុរសនិបយិយ៍ងយល់អំពីគោលការណ៍នៃការកើតមានឡើងវិញនៃបុរសគុតិសាសត្រ
ដោយភូជាប្រជាមួយនឹងសចក្ខីភាពនៃច្បាប់
បុរសគុតិសាសត្រដ៏បរិសុទ្ធទាំងអស់សម្រាប់ទៅដល់ចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ នោះការស្តាប់
ការបញ្ចុះសព និងការរស់ឡើងវិញរបស់យូណាស និងព្រះគ្រីស្ទ គឺជា «ទិសមុខគោល»
ហើយក៏ជាសារសម្រាប់រាស្ត្ររបស់ព្រះនាងពេលនេះផងដែរ។
នាងពេលយូណាសគួរមានបោះចេញពីពោះគ្រីដ គាត់បានបុរសសាសនា
ដូចដែលសារអំពីការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទគួរមានបុរសសាសនាម្យ
នាងពេលនេះគាត់មានម្យ៉ាងមួយចេញពីផ្ទះនៃព្រះគ្រីស្ទសុចរិតនោះ។
អស់អ្នកដទៃគួរមានតំណាងដោយម៉ូសេ អលើយ៉ា យូណាស និងព្រះគ្រីស្ទ
កំពុងតំណាងមិនត្រឹមតែរាស្ត្ររបស់ព្រះនាងពេលក្នុង «ថ្ងៃចុងក្រោយ» ប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែក៏តំណាងឲ្យសារដ៏ល្អនៃមុនៗបានផ្តល់ផងដែរ។

ទិសមុខគោលរបស់យូណាស រួមមានបទពិសោធន៍នៃក្នុងរូងភ្នំ ដល់ក្នុងនោះលក្ខខណៈព្រះ
ហឫទ័យមេត្តាករុណារបស់ព្រះគ្រីស្ទគួរមានសម្រាប់ឲ្យយើង
សចក្ខីភាពមេត្តាករុណាដដែល ដល់ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានដល់អលើយ៉ា
ក៏គួរមានប្រទានដល់យូណាសផងដែរ
នាងពេលនេះគាត់បានរត់ចេញពីការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួនក្នុងការបុរសសាសនា
នាងមានអ្វីជាច្រើនទៀតដល់គួរនិយាយអំពីយូណាស ប៉ុន្តែឲ្យនេះ
ចំណុចផ្តល់ដេញដោលគួរការឲ្យយើងយកមកពិចារណា។

រូងភ្នំ ក្នុងចំណោមអត្ថបទផ្សេងៗទៀត តំណាងឲ្យសចក្ខីភាពស្តាប់
និងការរស់ឡើងវិញ។ រាស្ត្រសម្បជនមេត្តាករុណារបស់ព្រះនាងថ្ងៃចុងក្រោយ
គួរមានតំណាងសម្រាប់តាមរយៈសាក្សីជាច្រើនថា បានស្តាប់ហើយ
បន្ទាប់មកបានរស់ឡើងវិញ។ ជាក់ជាមិនខាន គ្រីស្ទបរិសុទ្ធមុន្យោគហោនកើតជាថ្មី
ដើម្បីយើងបានគររបស់ព្រះ
ហើយការនេះតំណាងឲ្យសចក្ខីភាពស្តាប់របស់មនុស្សចាស់ខាងសាច់ឈាម
ប៉ុន្តែតែម្នាក់ឯងយករណ៍ វាមានន័យលើសពីនេះទៀត។
វាបញ្ជាក់អំពីសារមួយដល់គួរមានបញ្ចប់នៃកំណត់រយៈពេលរបស់វា។
អលើយ៉ាបានឈប់បុរសសាសនា យូណាសបានរត់ចេញពីការបុរសសាសនា។
យូណាសគួរមានចាប់ដាក់ពន្ធនាគារ ហើយគួរមានបុរសសាសនា ព្រះយេស៊ូវគួរមានឆកាន។

ដូចនេះ ទិសមុខគោលរបស់យូណាស មិនមែនសំដៅទៅលើសចក្ខីភាពស្តាប់
និងការរស់ឡើងវិញប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែសំដៅទៅលើសចក្ខីភាពស្តាប់
និងការរស់ឡើងវិញរបស់សារ
ហើយសារទាំងអស់ដែលបានតំណាងជានិមិត្តរូបនៃក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
ជាតំណាងឲ្យសារព្រះមានចុងក្រោយដល់ព្រះវរបិតាមានប្រទានដល់ព្រះយេស៊ូវ
បន្ទាប់មកទ្រង់បានប្រទានវាដល់កាប៊ូរីយ៉ែល បន្ទាប់មកបានប្រទានវាដល់ហាវោរ
ហើយហាវោរនោះបានសរសេរ និងផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់ពួកជំនុំទាំងឡាយ។
ព្រះមានព្រះហឫទ័យសុខចិត្តបញ្ចប់សារ ហើយចាប់ផ្តើមសារឡើងវិញ
ក្នុងបទពិសោធន៍រូងភ្នំរបស់ម៉ូសេ។
អលើយ៉ាបានបញ្ចប់កិច្ចការរបស់ខ្លួនជាអ្នកនាំសារ ហើយរត់ចេញទៅកាន់រូងភ្នំ។
យូណាសបានរត់ចេញទៅកាន់តំបន់ស៊ីស។ យូណាសហទីស្ត្រីគួរមានគោរពសម្រាប់
ដូចជាព្រះយេស៊ូវក៏គួរមានគោរពសម្រាប់ដែរ។ ទីបន្ទាប់ទាំងអស់នេះ

គួរនាំមកកាន់គម្ពីរវិវរណៈ ហើយតម្កល់ឱ្យស្របគុណជាមួយគុណ។ ដានីយ៍លែ និង វិវរណៈ
ជាគម្ពីរពីរ ប៉ុន្តែ «ទីបន្ទាល់របស់ព្រះយេស៊ូវ» បញ្ជាក់ថា
វាទាំងពីរនោះគឺជាគម្ពីរតែមួយផងដែរ។ វាមានលក្ខណៈដូចគ្នានឹងព្រះគម្ពីរ។ គម្ពីរពីរ
ដែលបង្កើតជាគម្ពីរតែមួយ និងអនុកនិពន្ធជាពីរ ដែលតំណាងឱ្យសាក្សីពីរ។

ដានីយ៍លែ ជាជនជាប់ឃុំរបស់ហាប៊ីឡូន ហើយបន្ទាប់មករបស់មដ្វេ-ពាលីស៊ី
បានស្នាក់នៅជាតិមិត្តភាព នៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានបោះចូលក្នុងរូងគោ។ យ៉ូណាស
បានស្នាក់នៅជាតិមិត្តភាព នៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានបោះចូលក្នុងរូងត្រី។ យ៉ូហាន
អនុកនិពន្ធវិវរណៈ បានស្នាក់នៅជាតិមិត្តភាព
នៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានបោះចូលក្នុងបុរេដក់ពុះ។ វិលៀម មីឡីរ បានស្នាក់
ប៉ុន្តែមិនសម្រេចក៏សន្មតថា ទេវតាកំពុងរង់ចាំនៅផ្ទះរបស់គាត់
សម្រាប់ការរស់ឡើងវិញរបស់ពួកសុចរិត។ ការបម្រើផ្សេងៗ Future for America
បានស្នាក់នៅជាតិមិត្តភាព នៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020។

សារព្រះមានចុងក្រោយត្រូវបានដាក់ស្នាក់នៅក្នុងបរិបទនៃការប្តូរដល់ស្នាក់នៅរបស់អំណាច
ហាប៊ីស៊ីកំពុងត្រូវបានព្យាយាម។
ការព្យាយាមប្តូរនេះគឺជាបុរេប្រដាប់ដាក់លាក់មួយនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីដប់បី
និងទីដប់បួន។ នៅពេលដែលការប្តូរដល់ស្នាក់នៅត្រូវបានព្យាយាម
ហាប៊ីស៊ីដែលបានរស់ឡើងវិញនឹងក្លាយជាគរទីប្រាំបី ដែលត្រូវបានតំណាងនៅក្នុងវិវរណៈ
ជំពូកទីដប់បួន។ វាត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជាទីប្រាំបី គឺជាបុរេប្រដាប់ដាក់លាក់។
លេខប្រាំបីជាតិមិត្តភាពនៃការរស់ឡើងវិញ
ពីព្រោះការកាត់ស្តីកែជាសញ្ញាគ្រាន់តែនាំទំនាក់ទំនងសញ្ញាសម្ព័ន្ធ
ត្រូវអនុវត្តនៅថ្ងៃទីប្រាំបី បន្ទាប់ពីកូនបុរសមុនាក់បានកើតមក។
ពិធីនេះត្រូវបានជំនួសដោយបុណ្យជ័យជំនះក្នុងសម័យគ្រីស្ទាន
ហើយបុណ្យជ័យជំនះតំណាងឱ្យការសុគត ការបញ្ចុះ និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
ព្រះគ្រីស្ទបានរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃបន្ទាប់ពីថ្ងៃទីប្រាំបី។ ដូច្នេះ
ទ្រង់បានរស់ឡើងវិញតាមន័យទំនាយនៅថ្ងៃទីប្រាំបី។ បន្ទាប់ពីការសម្រាកមួយពាន់ឆ្នាំ
ផែនដីដែលត្រូវបានផ្ទុកឱ្យរស់ឡើងវិញ និងរស់ឡើងវិញនៅក្នុងសហស្សវត្សរ៍ទីប្រាំបី។